

Nr. 21.

15. December 1906.

22. Aarg.

Fra Rigsdagen.

Forslag til Lov indeholdende Bestemmelser om uden for Ægteskab avlede Børns og disses Modres Retsstilling. var til 1ste Behandling i Folketinget den 27., 28. og 30. November.

Vi giver ikke noget udtømmende Referat af Forhandlingerne, men fremhæver særlig, hvad der som „den røde Traad“ gik igennem dem, nemlig Spørgsmaalet om Opgivelsen af Faderens Navn.

Sveistrup indledede Forhandlingerne med en længere anbefalende Tale for det forelagte Lovforslag, idet han dog mente det nødvendigt m. H. t. Barnets Forsørgelse, som i Justitsministerens Forslag siges at skulle være „i Overensstemmelse med Moderens Livsforhold, dog ikke ud over almindelig gode Middelkaar“, ogsaa at sætte en Grænse nedad, og han fremhævede, at der i D. Kv. Sf.s Forslag er Tale om Moderens og Faderens Livsforhold. M. H. t. at beskikke Barnet en

Værge, hvilket efter det forelagte Forslag kun rent undtagelsesvis skal finde Sted (se Kv. og Sf., Pag. 162) tilraadede han stærkt, at der altid beskikkes det uden for Ægteskab fødte Barn en Værge, hvilken Tanke D. Kv. Sf.s Udvalg ogsaa har været stærkt inde paa (se Kv. og Sf. Pag. 156.)

Da Sveistrup senere under Forhandlingerne atter havde Ordet, udtalte han m. H. t. Opgivelsen af Faderens Navn: „— — — Vi staar her ved et Brændpunkt, et Punkt, hvor der kan anføres vægtige Grunde for og imod. At man i Fremtiden vil komme til at gen-

nemføre dette med ubønhørlig Strænghed, tvivler jeg ikke om. Men som Realpolitiker mener jeg, at man maa tage skaansomt Hensyn til mange givne Forhold — — —“

L. Rasmussen betragtede Forslaget som et stort og væsentligt Fremskridt, men han udtalte sin Forundring over, at Justitsministeren „ikke i det foreliggende Lovforslag har kunnet følge Dansk Kvindesamfunds Hensigt om, at der skulde være tvungen Angivelse af, hvem Faderen er“, i det han paaviste, at det, at en saadan Tvang til Opgivelse af Faderens Navn ikke gælder i alle Tilfælde, blot vil føre til, „at de bedst stillede kan opnaa, at deres Navne ikke behøver at komme frem, medens der i alle Tilfælde, hvor der er Tale om en fattig Moder og en fattig Fader, ikke vil kunne være Tale om, at Faderens Navn tilbageholdes“.

Han anbefalede stærkt, at der paa offentlig Foranstaltning oprettes Fødehjem paa forskellige Steder i Landet, foreløbig et i Jylland, et paa Fyn og et paa Sjælland, samt Optagelseshjem, hvor Børnene foreløbig kunde anbringes, til man fandt passende Plejehjem til dem.

(— Dette sidste skulde vel blot være for Børn, der ikke kunde blive hos deres Moder? Forøvrigt burde, hvis saadanne Føde- og Optagelseshjem oprettedes paa offentlig Foranstaltning, disse ikke udelukkende være for ugifte Mødre og uden for Ægteskab fødte Børn. Dog, dette vil det være tidsnok at drøfte, naar den Tid kommer, hvis den overhovedet kommer, da der bliver Tale om at føre denne Tanke ud i Virkeligheden.)